

Interesse for, at man ikke den 1ste April staar baade uden midlertidig Bevillingslov og uden Finantslov; og naar man vil spørge sig selv: hvilke ere de Betingelser, under hvilke det kan opnaas at faae en midlertidig Bevillingslov, saa maa jeg sige, at for mig stiller det sig saaledes, at de ere to. Den første er, at der overhovedet er nogen Ud- sigt til i Fællesudvalget at komme til et over- ensstemmende Resultat, og den anden er, at man vælger en Form, som kan blive accep- teret baade af Folkethinget og Landstthinget. Hvad den første Betingelse angaar, ved jeg lige saa lidt som min ærede Kæbe til Høire (Alcin), hvor vidt man er kommen i Fælles- udvalget, anderledes end gennem Aviserne, Jeg maa tilslaa, at efter Udtalelserne ved eneste Behandling fra den ærede Ordfører for Finantsudvalget fandt jeg, at Forhaabning-erne vare meget svage; idag har han i saa Henseende udtalt sig langt forhaabnings- fuldere, og derfor antager jeg, at denne Be- tingelse endnu kan være til Stede. Hvad den anden Betingelse, det Formelle, angaar, da staar det klart for mig, at to Fordringer, begge af negativ Natur, ere nødvendige. For det Første er den Fordring det, at den mid- lertidige Bevillingslov ikke maa være redige- ret saaledes, som den var fra Begyndelsen fra Regeringens Side, saa vil den ikke blive vedtaget i Folkethinget og den anden er, at den ikke maa være redigeret efter den gamle Form, thi saa er det absolut klart, at den ikke vil blive vedtaget i Landstthinget. Det gjælder altsaa om at finde en Form, som er forskjellig fra begge disse Former. Hvad nu det Ven- dringsforslag, som her foreligger, angaar, tilstaar jeg, at jeg ikke ret forstaar, hvad Nytte det skulde gjøre at bringe Lovforslaget ind for Landstthinget i den Form; det kan jo nemlig kun have to Betydninger: enten at man vil have det vedtaget i den Form, og hvor kan Noget af os tro, at Lands- thinget nu vil tage det Lovforslag, som det har forkastet for kort siden, det vilde være, for at bruge et sthyt, men træffende Udtryk: at søbe den Kaal, det selv har spyttet i, det kan der altsaa ikke være Tale om — eller ogsaa maa Meningen være den, at man vil finde sig i Forandringer deri i den Retning, som Landstthinget nødvendigvis maa fordre. I saa Henseende er det ganske vist meget trostefuldt, naar den ærede Ord- fører for Finantsudvalget har udtalt sig saa imødekommende, som han gjorde i Dag; men det forekommer mig, at naar man har en saadan Hensigt, vilde det være heldigere, om man søgte at udtrykke den i den Form, hvori man præsenterede Forslaget for Lands- thinget. Det er nemlig for det Første meget

tvivlsomt, om det, som den ærede Ordfører nu har fremsat her, paa Grund af den korte Tid overhovedet kan komme til at foreligge for Landstthinget. Trykt er det jo aldeles umuligt; det er kun „von Hørensagen“, Landstthinget skal kunne faae Noget at vide derom, og det forekommer mig rigtignok meget tvivlsomt, om Landstthinget vil lægge stor Vægt derpaa. Landstthinget vil jo nemlig, som vi have set en Gang, have overordentlig vanskeligt ved at forstaa den ærede Ordfører. Da han sidste Gang ud- talte sig om denne Sag, opfattede Lands- thinget det — og jeg tilstaar, jeg ogsaa — som om der var saa godt som intet Haab om Forstaaelse i saa Henseende; men da saa Landstthinget forkastede Loven paa Grundlag heraf, fik vi Alle at høre, at den ærede Ordfører havde ment at ville gaa meget videre og være overordentlig imødekommende. Naar man nu ikke er i Stand til at for- staa de trakte Udtalelser fra det ærede Med- lem, hvor meget vanskeligere vil det da ikke være at bygge paa Udtalelser, som man maaste kun saar refererede. Jeg vil derfor, ijer da jeg anser denne Forandring af 1ste Mai til 15de April for at være irrelevant, stemme imod den ærede Ordfører for Fi- nantsudvalgets Forslag og vil derimod stemme for det Forslag, som blev fremsat af det ærede Medlem for Nørresundby (Zuel), naaget jeg maa tilstaa, at jeg ikke er ganske tilfreds med det i den Form, hvori det foreligger. Det er ikke paa Grund af Ordet: „uomgængelig“, thi det forekommer mig ligesom den ærede Ord- fører temmelig ligegyldigt, om det Ord staar der eller ikke. Det, jeg lægger Vægt paa, er, at det er til Statsstyrelsens nforstyrrede Gang nødvendige Udgifter; thi disse ville blive uomgængelig nødvendige af sig selv. Derimod savner jeg her en Restriktion, som har været i tidligere midlertidige Finants- love, nemlig den, at de Hovedsummer og særskilte Poster, som ere opførte i Finants- lovforslaget for det vedkommende Finantsaar, ikke overskribes. Det forekommer mig rig- tigt at føre denne Bestemmelse ind igjen. For saa vidt imidlertid Forslaget overhovedet skulde vinde Tilslutning her i Thinget, vil der jo endnu være Leilighed til en Ændring til 3die Behandling.

Scharling: Den sidste ærede Taler har i det Væsentlige udtalt, hvad det var min Agt at sige den Gang, jeg begjærede Ordet. Ogsaa for mig staar det klart, at naar man finder det rigtigt i Dag at over- sende et Forslag til en midlertidig Finants- lov til det andet Thing, vil det være meget